

- Збірник наукових праць. 2019. Ч. 1, № 26. С. 335-340. DOI: 10.32626/2309-9763.2019-27.335-340.
6. Антонова О. Є. Андрагогічні засади побудови моделі формування готовності вчителів до розвитку академічної обдарованості старшокласників. *Андрагогічний вісник: Наукове електронне періодичне видання*. 2015. № 6. С. 141-155.
 7. Беленька Г. В. Завдання та зміст педагогічної просвіти батьків обдарованих дітей. *Освіта та розвиток обдарованої особистості*. 2013. № 3 (10). С. 15-17.
 8. Бабкова Т. В., Тесленко О. В., Черничко В. В. Методичні аспекти організації роботи із здібними та обдарованими учнями в однопрофільному загальноосвітньому навчальному закладі. *Наукові записки кафедри педагогіки*. 2014. № 36. С. 34-40.
 9. Костю С. Ю. Робота з обдарованими дітьми: навч. метод. посіб. Мукачево, 2017. 81 с.
 10. Терещенко Л. Психологічні особливості виховання обдарованих дошкільників. URL: <http://www.nbuiv.gov.ua/>. (дата звернення: 25.09.2020).

Лужецька А. Р.
магістрантка, групи МСР-21
факультет педагогіки і психології
ТНПУ імені В. Гнатюка
Науковий керівник:
Слозанська Г. І., д. п. н., професор

ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ ГЕНДЕРНО ЗУМОВЛЕНОГО НАСИЛЬСТВА

Актуальність теми дослідження. Щороку більше 1 000 000 жінок в Україні страждають від домашнього насильства, при цьому за допомогою звертаються лише 10%, приблизно 115 000 постраждалих. Переважна більшість вирішує мовчати. Це зумовлено низкою стереотипів, які передаються із покоління в покоління, міфів, які побутують у суспільстві та зневірою, яку відчують постраждалі. Комплексна цілеспрямована та системна діяльність щодо подолання гендерно зумовленого насильства в Україні розпочалась у 2015 році. Гендерно зумовлене насильство

чинить вплив не лише на його учасників. Згідно дослідження Фонду народонаселення ООН в Україні «Економічні наслідки насильства щодо жінок» [1, с. 93-94], щороку більше \$14 млн. витрачається на заходи реагування щодо насильства, крім того, приблизно \$190 млн. витрачають постраждалі. Ці витрати включають в себе медичне обслуговування, пошук нового житла, відновлення пошкодженого майна та одягу та ін.

Метою статті є аналіз основних механізмів протидії гендерному домашньому насильству.

Виклад основного матеріалу. У 2011 році Україна підписала Конвенцію Ради Європи про запобігання насильству щодо жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами, проте вона досі не є ратифікованою.

Однією із необхідних умов для ратифікації є забезпечення постраждалих спеціальними допоміжними службами, які задовольняють їхні потреби. До них відносять гарячі лінії, мобільні служби соціально-психологічної підтримки, кризові центри допомоги жертвам сексуального насильства та притулки для жінок, що постраждали в результаті вчинення над ними насильства.

Спеціальні служби повинні [2; с. 25]:

- надавати швидкі як короткострокові, так і довгострокові послуги;
- працювати в усій країні;
- бути доступні для всіх постраждалих та їх дітей (і зрозумілою для них мовою);
- мати кваліфікований персонал і достатні ресурси й кошти;
- мати змогу розширювати права постраждалих.

На даний час в Україні діють 23 притулки або їх відділення для осіб, які постраждали та їхніх дітей.

В Тернополі діє лише один такий притулок, який може помістити до 12 осіб, при цьому на період з 1 квітня до 30 жовтня 2020 року поліцією міста було підтверджено 393 випадки вчинення домашнього насильства, що зумовлює необхідність розширення мережі соціальних притулків для постраждалих від домашнього насильства та їх дітей.

Найважливішими завданнями притулку є [3; с. 11]:

- забезпечення місцем безпечного тимчасового цілодобового

перебування постраждалих осіб та їх дітей;

– надання постраждалим особам за місцем безпечного тимчасового цілодобового перебування комплексної допомоги (психологічних, соціально-побутових, соціально-медичних, інформаційних, юридичних та інших послуг) на основі оцінки їх потреб та індивідуального підходу з урахуванням віку, статі, стану здоров'я й соціального становища.

Висновок. Механізми протидії домашньому насильству, які діють у місті Тернопіль, не можуть забезпечити захист від його проявів та ефективно долати його наслідки, тому необхідно створити і забезпечити функціонування системи, яка сприятиме ратифікації Стамбульської конвенції. Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашнього насильству покликана забезпечувати комплексний підхід із подолання насильства, проте навіть вимоги для її ратифікації передбачають мінімізацію проявів гендерно зумовленого насильства та його наслідків, тому Україна, спільно із міжнародними партнерами, швидкими темпами розбудовує потужну систему, яка зможе попередити виникнення, ефективно протидіяти і зменшити вплив насильства на постраждалих, їхні сім'ї та суспільство.

Список використаних джерел:

1. Економічні наслідки насильства щодо жінок в Україні. Фонд народонаселення ООН, Міністерство з міжнародного розвитку Великої Британії, 2017 р.
2. Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами (Стамбул, Туреччина, 11.05.2011). Довідник для членів парламенту. Київ, К. І. С., 2014. 105 с.
3. Притулок для осіб, які постраждали від домашнього насильства: алгоритм створення й забезпечення роботи: метод. посіб./за заг. ред. Кочемировська О. О. К.: ФОП Клименко, 2020. 80 с.